

Dosarul nr. 1ra-43/22
1-21053269-01-1ra-11012022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului Isac Ruvim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Isac Ruvim xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în rxxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. g), j) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 12.04.2021 - 04.06.2021;
instanța de apel: 15.07.2021 - 20.10.2021;
instanța de recurs: 11.01.2022 – 21.09.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța din 04 iunie 2021, *Isac Ruvim*, a fost recunoscut vinovat în baza art. 145 alin. (2), lit. g) și j) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat la pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de **30** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă respectiva a fost adăugată parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Edineț, sediu Ocnîța, din 16.03.2020, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de **30** (treizeci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la *Isac Ruvim* în beneficiul *Statului* suma de **36142** lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Isac Ruvim, la 21.12.2020, în jurul orei 19:00-22:00, aflându-se la domiciliul, situat în satul xxxx raionul xxxx care aparține lui Ardelean Ivan a. nxxxx, în rezultatul unui conflict iscat spontan cu ultimul, urmărind scopul omorului intenționat, dându-și seama că îi provoacă victimei

chinuri și suferințe deosebite, cu deosebită cruzime i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu un cuțit în regiunea pieptului și o plagă în regiunea gâtului, astfel ultimul căzând jos fără suflare.

Pentru a aplana conflictul s-a implicat un alt locuitor al acestui domiciliu, Garin Victor a.n. xxxx, în urma la care Isac Ruvim cu același cuțit i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea gâtului, după care dânsul a căzut pe pat și a decedat.

Ieșind afară, Isac Ruvim s-a întâlnit cu Slobodeniuc Igor a. n. xxxxx, cetățean al Republicii Ucraina, care se afla în oșpeție la persoanele sus indicate, între cei doi la fel s-a iscat spontan un conflict, în urma la care i-a aplicat acestuia cu un cuțit câteva lovituri în regiunea spatelui și a pieptului, apoi cu un obiect neidentificat de către organul de urmărire penală, i-a aplicat lovituri în regiunea capului și conform Raportului de expertiză judiciară nr.202019C0440 din 30.12.2020, s-a constatat că decesul ultimului a survenit la 21.12.2020, în rezultatul traumei craniocerebrale deschise, exprimată prin plăgi multiple contuzie la cap și față, echimoze la față, fractura multiplă mult fragmentară a oaselor bolții și bazei craniului, scheletului facial cu hemoragie în țesuturile moi pericraniene și subarahnoidiană în focar.

Ulterior, după săvârșirea omorurilor pentru ascunderea faptelor sale infracționale, Isac Ruvim s-a întors în interiorul domiciliului, unde cu ajutorul chibriturilor a dat foc la diferită lenjerie, care se afla pe trei paturi separate, însă în aceeași odaie a casei.

În interiorul domiciliului se aflau corpurile lui Ardelean Ivan xxxxx și Garin Victor xxxxx.

În timpul localizării incendiului de către angajații SSE Ocnița, în casa de locuit a fost depistat cadavrul parțial carbonizat a lui Ardelean Ivan și în baza Raportului de expertiză judiciară nr.202017C0441 din 04.02.2021, s-a constatat că moartea ultimului a survenit în rezultatul hemoragiei interne ca urmare a plăgilor înțepat-tăiate a toracelui, penetrante în cavitatea pleurală stânga și dreapta, cu prezența orificiului de intrare cu marginile regulate, un unghi ascuțit și unul rotunjit, cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgilor (cu hemoragii difuze în ele), pleurei parietale, pericardului, cordului, pulmonilor, hemoragie internă (hemotorax stânga - 600 ml, hemotorax dreapta - 1300 ml, hemopericard - 150 ml, sânge fluid și cheaguri) - ce se confirmă prin depistarea acestora la examinarea medico-legală a cadavrului, adevărate prin rezultatele examenului de laborator.

La fel, în timpul localizării incendiului în interiorul domiciliului a fost depistat cadavrul parțial carbonizat a lui Garin Victor și care conform raportului de expertiză judiciară nr.202019C0442 din 30.12.2020, s-a constatat că decesul ultimului a survenit în rezultatului șocului hemoragic, care s-a dezvoltat în urma plăgii tăiat-înțepate a hemitoracelui stâng posterior penetrant în cavitatea pleurală cu lezarea inimii/peretelui posterior a ventriculului stâng arcului aortic/cu hemoragii pe marginile leziunii, însoțită de hemoragie în cavitatea pleurală, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp tăietor-înțepător, posibil cu cuțitul la

21.12.2020, se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, se găsește în legătură de cauzalitate directă cu decesul persoanei.

Astfel, acțiunile lui *Isac Ruvim* au fost încadrate juridic în baza art. 145 alin. (2), lit. g) și j) Cod penal, după indicii calificativi - "*omorul intenționat săvârșit asupra a trei persoane, cu deosebită cruzime.*"

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul *Isac Ruvim* a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, deoarece este neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel inculpatul a menționat că infracțiunea nu a comis-o cu intenție, omorurile le-a comis spontan, pe fundalul consumului de alcool, fiind provocat la aceste acțiuni de către victime, care de asemenea au consumat băuturi alcoolice.

În atare împrejurări, având în vedere vârsta sa tânără și dorința de a crea o familie, a considerat că urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Totodată, inculpatul *Isac Ruvim* a expediat în adresa instanței de apel o cerere prin care a solicitat în temeiul art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, reducerea termenului pedepsei în legătură cu deținerea sa în instituția penitenciară, în condiții inumane și degradante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 20 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

A fost admisă cererea inculpatului *Isac Ruvim* cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în legătură cu pretinsa încălcare a drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 CEDO, se admite.

S-a constatat faptul, că *Isac Ruvim Veniamin* a fost deținut în perioada 22.12.2020-04.06.2021, adică **164** (una sută șaiszeci și patru) zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO în Penitenciarul nr.11 Bălți.

În condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de **30** (treizeci) ani, stabilită inculpatului *Isac Ruvim Veniamin* prin sentința Judecătorei Edineț sediu Ocnîța din 04.06.2021 (nr.1-53/2021), a fost redusă cu **328** (trei sute douăzeci și opt) zile, pentru perioada în care *Isac Ruvim Veniamin* s-a aflat în arest preventiv.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului.

Instanța de apel a notat că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța

de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a menționat că prima instanță justificat a apreciat că, sancțiunea echitabilă pentru Isac Ruvim ar fi cea de detențiune pe viață, însă stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în cuantum de 30 ani, a fost determinată de aplicarea prevederilor art. art. 70 alin.(4) și art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, fiind just stabilită inoportunitatea pedepsei într-un cuantum mai redus.

Respectiv, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului Isac Ruvim, sub formă de închisoare în cuantumul stabilit, este în coraport cu caracterul și gravitatea faptei comise la caz inculpatul a comis cu intenție o infracțiune excepțional de gravă.

De asemenea, prima instanța la individualizarea pedepsei a ținut cont de faptul că, inculpatul avea antecedente penale nestinse la momentul comiterii faptei, a fost atinsă/lezată valoarea supremă ocrotită de lege, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit – scop de omor, apărut în urma unui conflict spontan iscat cu victime, de personalitatea inculpatului – care este caracterizat negativ la locul de trai, de faptul că la evidența medicilor narcolog/psihiatru nu se află.

Totodată a constatat că în perioada 2016-2019, Isac Ruvim a fost supus răspunderii contravenționale pentru comiterea *huliganismului nu prea grav, vătămarea integrității corporale, apariția în locuri publice în stare de ebrietate, distrugerea/deteriorarea intenționată a bunurilor străine, sustragere în proporții mici din avutul proprietarului.*

La fel, anterior prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 16.03.2020, a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) și art.152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore. Potrivit certificatului nr.29/222 din 07.04.2021, eliberat de Biroul de Probațiune Ocnița, pedeapsa aplicată lui Isac Ruvim prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 16.03.2020, nu a fost executată.

A fost luată în considerare atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat – ultimul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a influențat termenul de examinare a cauzei, lipsa circumstanțelor atenuante; prezența circumstanțelor agravate - anterior condamnat pentru comiterea altor fapte, cu aplicarea violenței, fapte ce au fost relevante pentru cauza penală.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că categoria excepțională de pedeapsă în cuantum de 30 ani, a fost condiționată de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior i-a aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul, însă scopul pedepsei n-a fost atins, acesta continuând comiterea infracțiunilor, atentând la caz la valoarea supremă ocrotită de lege – viața persoanei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blânde, or, pedeapsă individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal.

Cu referire la cererea înaintată de inculpatul Isac Ruvim, prin care a solicitat constatarea deținerii sale în penitenciarul nr.11 Bălți, în condiții inumane și degradante, care contravin prevederilor art.3 CEDO, instanța de apel a pledat pentru reducerea pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit informațiilor prezentate instanței de apel de către administrația Penitenciarului nr.11 Bălți, Isac Ruvim a fost deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în calitate de prevenit, o perioadă de 164 zile (22.12.2020-04.06.2021) și s-a aflat în celule supraaglomerate, unde nu dispunea de spațiul necesar ce-i revine fiecărui condamnat în perioada 22.12.2020 - 04.06.2021, ceea ce cade sub minimul acceptabil și a atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În atare împrejurări, instanța de apel a constatat că, inculpatul Isac Ruvim a fost deținut o perioadă de 164 zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 CEDO, respectiv a admis cererea ultimului cu privire la reducerea termenului și în condițiile rt.385 alin.(5) Cod procedură penală a redus pedeapsa de 30 ani cu 328 zile, calculându-se 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

5. Legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului Isac Ruvim, prin care a invocând temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În susținerea celor invocate în recursul ordinar declarat, apărarea a menționat că instanța de apel în mod eronat a susținut motivele invocate de prima instanță în sentința cu privire la cuantumul pedepsei aplicate inculpatului Isac Ruvim, deoarece prima instanță în mod neîntemeiat a reținut că: *„raportat la circumstanțele reale ale săvârșirii faptelor și personale ale inculpatului, enumerate și analizate pe larg anterior și luând în considerație gravitatea infracțiunii” a considerat că doar prin aplicarea unor pedepse orientate spre maximumul prevăzut de normele de încriminare, „răspunde nevoii de reacție socială, corespunzător funcțiilor preventivă, represivă și educativă ale pedepselor. Și în cazul inculpatului Isac Ruvim, șansele de a se obține reintegrarea socială și reeducarea sunt practic nule, fiind un pericol eminent pentru cei din jur”.*

Recurentul susține că instanțele inferioare nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76, 78 Cod penal, și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale inculpatului Isac Ruvim.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza, și-a motivat corect soluția și nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Isac Ruvim, întrucât celălalt temei de casare în recurs nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

În urma analizei deciziei contestate, în opinia Colegiului penal consideră că temeiul pentru recurs prevăzut la pct.10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75-78, 70 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1), art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, totodată la caz*

ținându-se cont și de prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentință, Isac Ruvim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2), lit. g), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 30 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă respectiva a fost adăugată parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Edineț, sediu Ocnița, din 16.03.2020, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pe un termen de 30 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal reține că instanțele de fond la stabilirea pedepsei penale au ținut cont și de prevederile art.70 alin.(4) Cod penal, care prevede că *la stabilirea pedepsei definitive în caz de cumul de sentințe, maximum prevăzut pentru pedeapsa cu închisoare este de 30 ani.*

În continuare, Colegiul penal reiterează că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.176 vol. II), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin.(8), art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d.176 verso vol. II), beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Așadar, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. g), j) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede *pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, și cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile*

limite pentru pedeapsa cu închisoare constituie: limita minima- 10 ani, iar limita maximă 13 ani și 4 luni. Pentru pedeapsa – detențiunea pe viață – se aplică pedeapsa închisorii 30 de ani.

Colegiul penal constată că la stabilirea termenului pedepsei inculpatului, instanțele de fond au luat în considerație: *gradul prejudiciabil al infracțiunii comise* – care potrivit art. 16 alin.(6) Cod penal constituie infracțiune excepțional de gravă, *atitudinea inculpatului*, care pe parcursul cauzei penale a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, *circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului* – anterior a fost condamnat pentru comiterea altor fapte cu aplicarea violenței, *circumstanțe atenuante* - lipsesc, *de personalitatea inculpatului* – este caracterizat negativ la locul de trai, la evidența medicilor narcolog/psihiatru nu se află, în perioada 2016-2019, potrivit cazierului contravențional a fost supus răspunderii contravenționale pentru comiterea: huliganismului nu prea grav; vătămarea integrității corporale; apariția în locuri publice în stare de ebrietate; distrugerea/deteriorarea intenționată a bunurilor străine, sustragere în proporții mici din avutul proprietarului (f.d.7 vol. II).

Mai mult ca atât, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 16.03.2020, în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal (f. d. 82 - 86, vol. I) la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fapt ce dovedește că Isac Ruvim nu a conștientizat că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și nu a purces pe calea corijării.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, Colegiul penal ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „*natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia*”.

Astfel, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului privind asprimea pedepsei, sunt neîntemeiate, or, categoria excepțională de pedeapsă în quantum de 30 ani, a fost condiționată de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, însă scopul pedepsei n-a fost atins, acesta continuând comiterea infracțiunilor, atentând în acest caz la valoarea supremă ocrotită de Lege – viața persoanei (lipsind de viață - 3 persoane), drept fundamental protejat, atât prin dispoziția art.24 al Constituției Republicii Moldova, cât și art.2 CtEDO, acțiunile acestuia și el însuși constituind un pericol iminent pentru societate.

Prin urmare, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de către instanțele de fond, este conformă atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, fiind absolut necesară, în vederea izolării inculpatului de societate, iar termenul stabilit va asigura

atingerea scopului pedepsei, care va duce la corijarea și reeducarea acestuia, precum și va curma pe viitor comiterea unor astfel de fapte din partea altor membri ai societății, restabilind echitatea sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speță examinată a unor erori ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Mai mult ca atât, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căreia instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului Isac Ruvim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Isac Ruvim xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena